

787**ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW**

z dnia 17 sierpnia 1999 r.

w sprawie kwoty, powyżej której należności uiszcza się w formie bezgotówkowej.

Na podstawie art. 232 § 2 ustawy z dnia 9 stycznia 1997 r. — Kodeks celny (Dz. U. Nr 23, poz. 117, Nr 64, poz. 407, Nr 121, poz. 770, Nr 157, poz. 1026 i Nr 160, poz. 1084, z 1998 r. Nr 106, poz. 668 i Nr 160, poz. 1063 oraz z 1999 r. Nr 40, poz. 402) zarządza się, co następuje:

§ 1. Należności, których łączna kwota przekracza równowartość 1 000 EURO, uiszcza się w formie bezgotówkowej.

§ 2. W przypadku dokonywania wpłat za pośrednictwem banków lub urzędów pocztowych przepisu § 1 nie stosuje się.

§ 3. Traci moc zarządzenie Prezesa Głównego Urzędu Ceł z dnia 17 września 1997 r. w sprawie określenia kwoty, powyżej której należności uiszcza się w formie bezgotówkowej (Monitor Polski Nr 66, poz. 652).

§ 4. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Finansów: *L. Balcerowicz***788****ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW**

z dnia 17 sierpnia 1999 r.

w sprawie szczegółowych warunków wydawania wiążącej informacji taryfowej, wzoru wniosku i niezbędnych dokumentów, które należy do niego dołączyć, a także wzoru formularza wiążącej informacji taryfowej.

Na podstawie art. 5 § 10 ustawy z dnia 9 stycznia 1997 r. — Kodeks celny (Dz. U. Nr 23, poz. 117, Nr 64, poz. 407, Nr 121, poz. 770, Nr 157, poz. 1026 i Nr 160, poz. 1084, z 1998 r. Nr 106, poz. 668 i Nr 160, poz. 1063 oraz z 1999 r. Nr 40, poz. 402) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa szczegółowe warunki wydawania wiążącej informacji taryfowej, wzór wniosku i niezbędne dokumenty, które należy do niego dołączyć, a także wzór formularza wiążącej informacji taryfowej.

§ 2. 1. Z wnioskiem o udzielenie wiążącej informacji taryfowej, zwanym dalej „wnioskiem”, występuje się do Prezesa Głównego Urzędu Ceł.

2. Wniosek powinien być sporządzony zgodnie z wzorem stanowiącym załącznik nr 1 do rozporządzenia.

§ 3. Wniosek powinien dotyczyć tylko jednego towaru klasyfikowanego według kodu taryfy celnej.

§ 4. 1. Jeżeli jest to niezbędne do dokonania klasyfikacji towaru, osoba występująca z wnioskiem o wydanie wiążącej informacji taryfowej, zwana dalej „wnioskodawcą”, powinna dostarczyć próbki, fotogra-

fie, schematy, katalogi, certyfikaty jakościowe, certyfikaty ilościowe lub inne dokumenty i materiały.

2. Jeżeli dla dokonania klasyfikacji towaru według kodu taryfy celnej jest to niezbędne, Prezes Głównego Urzędu Ceł może zażądać od wnioskodawcy dostarczenia dodatkowych dokumentów lub materiałów, określając jednocześnie termin ich dostarczenia. Wyznaczony termin powinien uwzględniać możliwość ich dostarczenia.

3. Niedostarczenie dokumentów lub materiałów, o których mowa w ust. 2, w wyznaczonym terminie powoduje pozostawienie wniosku bez rozpatrzenia.

4. Na wniosek wnioskodawcy, złożony nie później niż przed upływem uprzednio wyznaczonego terminu, organ celny może w szczególności uzasadnionych przypadkach przedłużyć termin, o którym mowa w ust. 3.

§ 5. 1. Wnioskodawca może wskazać metody badania, które mogą być zastosowane dla dokonania klasyfikacji towaru.

2. Badania i analizy, niezbędne do udzielenia wiążącej informacji taryfowej, wykonywane są przez laboratorium celne lub inne laboratoria, akredytowane zgodnie z odrębnymi przepisami lub uznane przez Prezesa Głównego Urzędu Ceł.